

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

The Construction of Diagnostic Test on Writing Indirect Spelling of Final Consonants
for Pratom Suksa3 students Elermentary Bungkan Area Office.

ปจิสรา ทองสด (Pachisara Tongsod)* ดร.ปิยะธิดา ปัญญา (Dr.Piyatida Panya)**

ดร.ไพศาล วรคำ (Dr.Paisan Worakham)***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวินิจฉัย ข้อบกพร่องมีจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก และแม่ กบ ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กค และฉบับที่ 3 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน คุณภาพของแบบทดสอบ พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวินิจฉัย มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ค่าความยากมีค่า 0.66 – 0.79 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.22 – 0.80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า 0.87, 0.89, 0.86 ตามลำดับ ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่พบเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ใช้แนวที่ผิดพลาด คิดเป็นร้อยละ 24.31 จំรูปคำผิด คิดเป็นร้อยละ 19.11 และไม่รู้หลักภาษา คิดเป็นร้อยละ 17.76 ตามลำดับ

ABSTRACT

The purposes of this research were to construct and determine the quality of diagnostic Thai spelling test on writing indirect spelling of final consonants for Pratom Suksa3 students and to find the deficiency of students. The research instruments consists of 3 subtest: 1) writing indirect spelling of “Mae Kok and Mae Kob” final consonants ; 2) writing indirect spelling of “Mae Kod” final consonants and 3) writing indirect spelling of “Mae Kon” final consonant. The quality of the test was analyzed by using IOC, difficulty discrimination index, and reliability of the test. The collected data were analyzed by using mean and percentage. The research results were as follow: 1) the content validity by Index of Consistency ranging from 0.60-1.00, the difficulty index ranging from 0.66-0.79, the discrimination index ranging from 0.22-0.80, and the reliabilities of 3 subtest were 0.87, 0.89 and 0.86 in respectively. The deficiency of writing indirect spelling of final consonants were using wrong lines of comparison 24.31 and did not understand linguistic rules 19.11 and did not know meaning 17.76 percent, respectively.

คำสำคัญ: ข้อบกพร่อง แบบทดสอบวินิจฉัย การสะกดคำ

Key Words: Deficiency, Diagnostic Test, Spelling

*นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นภาษาที่คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้ ในฐานะที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อจะได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร และเพื่อสืบสานภาษาไทยไว้เป็นสมบัติให้ลูกหลานต่อไป รวมทั้งในฐานะที่ต้องใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และเผยแพร่วิทยาการ (สถาบันภาษาไทย, 2545) ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่ การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้ประโยชน์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินและการประกอบอาชีพและเนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการและแนวความคิด เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีการแสวงหาและพัฒนาความรู้ใหม่ๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ที่อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาจากข้อมูลข่าวสาร อาจโดยวิธีการฟัง การดูหรือการอ่านและแสดงความเข้าใจข่าวสารด้วยการพูด การเล่า การแสดงออกและการเขียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นที่จะต้องมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของแต่ละบุคคล สามารถ

ติดตามผลการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา และปรับปรุง การสรุปผลการเรียน นิยมใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนแต่ละคนว่าใครมีความรู้ มีทักษะ อยู่ในระดับใด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ส่วนการที่จะทราบว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องในการเรียนเรื่องใด ด้านใด ผู้สอนจะต้องมีการวัดและประเมินผลทุกกระยะ เครื่องมือที่จำเป็นและสามารถบ่งบอกข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ดี คือ แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Tests) เพราะแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์ในการค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ และความสามารถพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลของการวินิจฉัยสามารถนำมาประกอบการแก้ไขหรือส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ตลอดจนหาวิธีการมาปรับปรุงวิธีการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของบุญชม (2553) ที่ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นและนำไปทดสอบกับนักเรียนเพื่อให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายจะได้ร่วมมือเพื่อที่จะหาทางแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้น อันจะสามารถทำให้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหรือเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนคนอื่น

จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2554 ซึ่งสำนักทดสอบทางการศึกษาได้ประเมินคุณภาพนักเรียน จากจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งสิ้น 5,124 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย คะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 15.27 คะแนน และมีนักเรียนที่มีคะแนนอยู่ในระดับปรับปรุง ร้อยละ 24.56 ระดับ

พอใช้ร้อยละ 50.56 และระดับดี ร้อยละ 24.88 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ, 2554) และพบพฤติกรรมบ่งชี้ที่นักเรียนส่วนใหญ่ยังบกพร่อง คือเรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจะค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริมให้ตรงจุด และวิธีหนึ่งที่จะสามารถค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริมให้ตรงจุด คือการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูในการจัดการสอนซ่อมเสริมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 5,010 คน กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1.กลุ่มที่ใช้ในการทดสอบเพื่อสำรวจหา

ข้อบกพร่อง จำนวน 50 คน จาก 2 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง 2. กลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพเบื้องต้น จำนวน 72 คนจาก 2 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย 3. กลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพครั้งที่ 2 จำนวน 67 คน จาก 2 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และ 4. กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 370 คน จาก 216 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ชุด คือ 1) แบบทดสอบเพื่อสำรวจ มีลักษณะเป็นการเขียนตามคำบอก จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กก และ แม่ กบ จำนวน 13 ข้อ ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กด จำนวน 14 ข้อ และ ฉบับที่ 3 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน จำนวน 13 ข้อ 2) แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กก และ แม่ กบ จำนวน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กด จำนวน 10 ข้อ และ ฉบับที่ 3 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน จำนวน 10 ข้อ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้ 1) วิเคราะห์เนื้อหา ศึกษาหลักสูตร ทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย 2) สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ 3) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและนำมาปรับปรุง 4) นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้สำรวจหาข้อบกพร่องและสาเหตุข้อบกพร่อง 5) นำข้อบกพร่องมาสรุปเพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย 6) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย 7) นำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพ ครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก นำผลที่ได้มาปรับปรุงแบบทดสอบ 8) นำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น 9) จัดทำคู่มือการใช้แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาข้อบกพร่อง 10) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาข้อบกพร่องของนักเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 2) นำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัยยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3) เตรียมอุปกรณ์ได้แก่ แบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ดินสอ ยางลบ กบเหลาดินสอ สำหรับแจกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 4) ดำเนินการสอบโดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการสอบ และคำอธิบาย คำชี้แจงในการสอบ ให้นักเรียนทุกคนเข้าใจ แล้วดำเนินการสอบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ 1.การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด 2. การหาคุณภาพของแบบทดสอบ พิจารณาจาก ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมบ่งชี้, ค่าความยาก, ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เสนอผลการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ข้อสอบวินิจฉัย จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กก และแม่ กบ จำนวน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค จำนวน 10 ข้อ และฉบับที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน จำนวน 10 ข้อ

ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย มีดังนี้ 1) ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00 2) ค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.66-0.79 3) ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.80 และ 4) ค่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 ฉบับ มีค่า 0.87, 0.89 และ 0.86 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด คือ ใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ 24.31 จำรูปคำผิด ร้อยละ 19.11 และไม่รู้หลักภาษา คิดเป็นร้อยละ 17.76 ตามลำดับ

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬสามารถอภิปรายผลของการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและวิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อกำหนดเนื้อหาข้อสอบ จัดทำ

แบบทดสอบเพื่อสำรวจค่าที่มีปัญหาในการเขียนแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียน เพื่อรวบรวมคำตอบผิดพร้อมเหตุผลของนักเรียนมาวิเคราะห์หาสาเหตุจุดบกพร่อง นำมาสร้างเป็นตัวลง จึงสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในด้านใด จุดใด ทำให้ทราบจุดอ่อน ของนักเรียน สอดคล้องกับ สมนึก (2553) ที่ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบที่ใช้วัดผลเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด เพื่อหาทางช่วยเหลือ ที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงาม บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ช่วยให้ครูสามารถสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ บุญชม (2553) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อจะหาทางแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้นอันจะทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน หรือเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนคนอื่น

1.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.60-1.00 แสดงว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัดและครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงฤดี (2540) และสิงห์ (Singha,1974) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องเป็นข้อสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ มีข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนด จึงทำให้สามารถบอกจุดบกพร่องของนักเรียนได้

สอดคล้องกับ โชติ (2544) และกัญญา (2545) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดแต่ละทักษะย่อย เนื้อหาที่ต้องการวัดจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

1.2.2 ความยากของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความยากตั้งแต่ 0.66 – 0.79 เป็นไปตามเกณฑ์ของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย คือ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Bloom, Thomas and Madaus (1973) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยต้องเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย โดยมีระดับความยาก (P) ตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป สอดคล้องกับ กาญญา (2546) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่ามีความยากง่ายตั้งแต่ 0.75-0.98

1.2.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าตั้งแต่ 0.20-0.80 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.20-1.00 ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับแบบทดสอบวินิจฉัยที่มีผู้สร้างไว้คือ รัชสิรินทร์ (2551) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25-0.63 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัย

1.2.4 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นคือ 0.87 , 0.89 และ 0.86 แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้าง

ครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับ ไพศาล (2555) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.85-1.00 สอดคล้องกับบัวเรียว (2552) ที่ได้ สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น เรียงตามลำดับ ดังนี้ 0.780 0.654 0.719 0.735 0.658 และ 0.854 และไพเราะประนอม (2554) ได้สร้าง แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า ความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .90-92 ดังนั้นถือได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า ความเชื่อมั่น ที่เชื่อถือได้ นั่นคือสามารถจำแนก นักเรียนที่มีความบกพร่องและไม่บกพร่องได้

2. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ

จากการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบข้อบกพร่องมาก ที่สุดคือ ใช้แนวเทียบผิด รองลงมาคือ จำรูปคำผิด และ น้อยที่สุดคือ ไม่รู้ความหมายของคำ ซึ่งสอดคล้องกับ ความบกพร่องของนักเรียนในการเขียนสะกดคำผิด ที่ กาญจนนา (2548) รัชสิรินทร์ (2551) และบัวเรียว (2552) ได้วิเคราะห์รูปแบบการเขียนสะกดคำผิดซึ่งมี สาเหตุดังนี้ การเขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิด เพราะจำมาผิด ๆ เขียนผิดเพราะไม่รู้ความหมายของคำ และเขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์อย่างดีได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผศ.ดร. ไพศาล วรคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้ความ

ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่อง และ เอาใจใส่ดูแลอย่างดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใน ความกรุณาของท่าน กราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ว่าที่ รต.ดร. อรัญ ชูขจรเดื่อง อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ อาจารย์ รัตติกาล สารทอง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นายทรงสิทธิ์ เจริญดี และ นางเอมอร พันธูวร ศึกษาพิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึง กาฬ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ช่วยเหลือ แนะนำ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณสถาบันวิจัยและ พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้ความ อนุเคราะห์สนับสนุนทุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนนา ลินทรัตน์ศิริกุล. 2545. แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. เอกสารการสอน ชุด วิชาการพัฒนา เครื่องมือสำหรับการ ประเมิน หน่วยที่ 5 หน้า 245-253. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนนา ทนินไชย. 2548. การสร้างแบบทดสอบ วินิจฉัยข้อบกพร่องการเขียนสะกดคำ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ก.ม. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรดิตต์.

โชติ เพชรชื่น. 2544. แบบทดสอบวินิจัย.

สารานุกรมศึกษาศาสตร์.

ดวงฤดี สิงคินุต. 2540. การสร้างแบบทดสอบ

วินิจัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้าน

ทักษะ การแก้โจทย์ปัญหาเรื่องการคูณและ

การหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

ที่ 4 ใน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัด อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. .

บัวเรียว เม็ดจันทิก. 2552. การสร้างแบบทดสอบ

วินิจัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเพชรบูรณ์.

บุญชม ศรีสะอาด. 2553. การวิจัยทางการวัดผลและ

การประเมินผล. มหาสารคาม: สุวีริยาสาส์น.

ไพพรรณอม ประดับเพชร. 2554. การสร้างแบบ

ทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านจับใจความ

ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัย

ราชภัฏชัยภูมิ.

ไพศาล วรคำ. 2555. การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่

ที่ 5. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

รัชสิรินทร์ ศรีจันแจ่ม. 2551. การพัฒนาแบบทดสอบ

วินิจัยทักษะการอ่านและการเขียน

ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สุรินทร์ เขต 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช.

สถาบันภาษาไทย. 2545. บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 1:

ระบบเสียงภาษาไทย การอ่านคำ และการ

เขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ: องค์การคำครูสภา

ลาดพร้าว.

สมนึก ภัททิยชนี. 2553. การวัดผลการศึกษา.

มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนา

การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาบึงกาฬ. 2545. ผลการประเมิน

ระดับชาติ (NT) ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี 2554.

Bloom, Benjamin S. Thomas J. 1973. Hastings and

Grog F.Madaus. Handbook on

Formative and Summative Evaluation of

Student Learning. New York:

McGraw Hill.

Singha, H.S.1974. Modern Education and Testing.

New Delhi : Sterling.